

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Alex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Esperança Camps, Víctor
Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls,
Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de portada: Carme Puertolas

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona).
Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

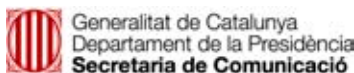
Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Balances que fan por

La caixa de Pandora sembla del tot oberta perquè Mariano Rajoy finalment s'ha reunit amb tots els barons territorials del seu partit per abordar dues qüestions enverinades: la publicació de les balances fiscals i la revisió del model de finançament autonòmic. El primer gran front ha provocat una sèrie de declaracions oposades. Madrid, el País Valencià i les Balears volen una revisió a fons que almenys redueca el dèficit que pateixen. Un front al qual s'ha sumat la presidenta del PP català, Àlícia Sánchez Camacho, que ha provocat immediatament tot de reaccions al·lèrgiques. Al davant hi ha els territoris beneficiats per l'anomenada "solidaritat territorial": Extremadura, Castella-la Manxa i Múrcia, entre d'altres. Amb una actitud defensiva i bel·ligerant.

Són els presidents d'aquestes darreres comunitats els més irritats també a l'hora d'impedir la publicació de les balances. Addueixen els arguments habituals: que ningú pot tocar el concepte de solidaritat i que, a més, aquesta solidaritat beneficia les persones i no els territoris. Rajoy ho tindrà ben complicat a l'hora d'anivellar, ajustar i satisfer amb una solució compartida les dues posicions. On el president del govern de l'estat i del Partit Popular no tindrà cap problema serà en el front català. Tothom hi coincideix: cap concessió. Cap "canvi de cromos", en expressió textual del mateix Rajoy. El govern del PP mantindrà la intransigència davant el que anomena "desafiament sobiranista". Atiat encara més pel tremendisme de què fa ostentació l'ex-president José María Aznar.

Aquesta actitud contaminarà també la publicació de les balances. Fonts de la Moncloa avisen que les calcularan tenint en compte moltes variants i que, al final, "els catalans s'emportaran un moc inesperat". José Luis Rodríguez Zapatero ja va facilitar els resultats seguint dos sistemes de càlcul, el de "càrrega-benefici", que reparteix la despesa de Madrid entre tots els contribuents de l'estat, i el de flux monetari, trampós però no tant. Segons el càlcul càrrega-benefici, els territoris més perjudicats eren Madrid —amb un dèficit del 9,13; Balears, del 7,47; Catalunya, del 6,55, i el País Valencià, del 3,22. Amb el sistema del flux monetari, el territori més perjudicat era les Balears, amb un dèficit del 14,33 (!); Catalunya, del 8,70 (aquests són els càlculs que sol oferir la Generalitat); el País Valencià, del 6,32, i Madrid, amb el 5,75. Tot fa preveure que els resultats ara seran uns altres. Mariano Rajoy se superarà i a final d'any tindrem unes balances que només buscaran desmentir el greuge català que tant els enerva. Pel que fa al País Valencià i a les Balears, una vegada més, les engrunes.

Als nostres lectors

Saviesa, rigor i passió

Com altres grans noms de la cultura catalana del segle XX, Max Cahner no va limitar ni la seua curiositat intel·lectual ni el seu activisme cultural: els va ajustar i els va deixar anar per tots els àmbits imaginables. Combinant passió i rigor. Cahner va ser el responsable, com a editor o gestor públic, d'algunes de les iniciatives que han donat força i coherència a la nostra cultura: des de l'*Enciclopèdia Catalana*, passant per Edicions 62, fins a Curial o el Teatre Nacional. I, a més, va ser una de les pedres angulars en la vertebració dels Països Catalans.

Aquesta setmana, arran de la seua desaparició, EL TEMPS li dedica un dossier especial, amb testimonis de Jordi Pujol, Eliseu Climent, Albert Manent, Francesc Fontbona i Josep Maria Sans Travé.